

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἦχος πλ. α'

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.**

**ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**

**ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·**

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ

Θεῶ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
 Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
 Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,

καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,

όδοιπορούντων, νοσοούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,

εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων

τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
 ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν
 παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
 μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
 τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρουσαν
 παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
 ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
 μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
 ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς Ἦχος α' Τῶν
οὐρανίων ταγμάτων.**

Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ τῆς ζωῆς
χορηγός, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ συναΐδιος
Λόγος, ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα
λαβὼν, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, τὰ τῆς
ἀρρήτου σοφίας ὡς ἀγαθός, πᾶσιν
ἔβλυσε διδάγματα.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων
Χριστέ, τῷ ἱερῷ ἐπέστης, ὁ τοῦ νόμου
Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσία, καὶ
Γραμματεῖς διελέγχων ὡς γέγραπται, καὶ
καταπλήττων σοφία λόγων τῶν σῶν, καὶ
θαυμάτων ἐπιδείξειςιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'.

Ὁ χορηγὸς τῆς σοφίας καὶ τῶν καλῶν
 παροχεὺς ὁ χέων θεῖα ῥεῖθρα ἐκ πηγῆς
 ἀενάου. Δεῦτε πρὸς με κράζει, ὕδωρ
 ζωῆς, οἱ διψῶντες ἀρύσασθε καὶ ποταμοὶ
 ἐκ κοιλίας ὑμῶν, φησί, χαρισμάτων
 θείων ῥεύσουσι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. β' Ὁλην
 ἀποθέμενοι.**

Νέφει τὴν ἐπίβασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς
 Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρίν,
 καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπαντας,
 ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς
 ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς
 θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ
 Ἁγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ
 ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ
 φαινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ
 Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. β'.

Αἴγυπτος ἢ πρότερον, δαιμονικαῖς
 μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν,
 ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὠραΐζεται, καὶ
 ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου,

κοσμουμένη διαδείκνυται, ἐν ἧ
διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος,
Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ Θεοειδῆς καὶ
Θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν
μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ
δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν
καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς
περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς
Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων
ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας
ἐραστῆς ἀγαπήσεως, καὶ πάντα τὰ
ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβᾶς ὁ θαυμάσιος,
διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ,
καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'.

Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστὲ ὁ Θεός,
μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, τότε τοῖς λαοῖς
ἐδίδασκες βοῶν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν
ἀποθάνῃ, ζήσεται. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
διεπρίοντο, μετὰ τῶν Φαρισαίων, καὶ
Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων, λέγοντες·
Τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; μὴ
λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ὁ πρὸ
πάντων αἰώνων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι
δοξαζόμενος, Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,**
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἦχος δ'

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
 κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
 κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς
 μου, ὁ Θεὸς της δικαιοσύνης μου.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
 κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁ διάκονος:

Εἴπωμεν πάντες ἐξ Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου

καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἀναστάσιμον Ἦχος β'.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκουσίως προσηλωθεὶς, καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεός διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κατανυκτικὸν Ἦχος β'.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρειῷ τούτῳ, οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν Ἦχος β'.

Ὁ τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν φιλόανθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τὸ ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος γ'

Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, δοξάζομεν τὸν ἐν μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίας ἐργασάμενον· μέσον γὰρ δύο ληστῶν ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο, καὶ τῷ μὲν βλασφημοῦντι

ἐσιώπα, τῷ δὲ πιστεύοντι ἐβόα· Σήμερον
 μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.
 Κατῆλθεν ἐν τάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην,
 καὶ ἀνέστη τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
 κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
 ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
 λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
 δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,**

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἰηχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. .**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ἄναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἄναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ

ἀγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Τῆ ἱστ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου
2023.

τῆ Τριτῆ τῆς ε' εβδομάδος μετὰ
τὸ Πάσχα.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.****

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἀγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.
ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.
ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.
ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, **Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.**

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ

ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου **Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.**

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν

αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ

πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῆ ἐπιλελησμένη;

κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
**καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.**

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
 σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
 ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν

ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις

αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· **εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον.**

Καὶ πάλιν

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ

πνεῦμά μου· μή ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶϊ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, **ὅτι ἐγὼ
 δοῦλός σου εἰμι.**

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου **(ἐκ β')**
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
 ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν

καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων

τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

**Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.**

**Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.**

**Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἰησοῦ α'.

Ἀπολυτίκιον Ἰησοῦ πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ..

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς
Ὀκτωήχου Ἰῆχος δ' Ἀναστάσιμον,
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας
Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ ἄνθρωποι
 ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα
 συστησάμενον· ὄθεν δεσμευθεῖς, ὁ
 ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο,
 καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ
 ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ
 Ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατανυκτικὸν.

Ἀναλόγισαι ψυχή, πῶς παραστῶμεν τῷ
 κριτῇ, ἐπὶ βήματος φρικτοῦ, τίθενται
 θρόνοι φοβεροὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ
 πράξεις διελέγχονται. Τότε ὁ κριτῆς
 ἀδυσώπητος. Ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς
 συμπαρίσταται ὥσπερ ἀγρία θάλασσα,
 σὺν ἤχῳ κατακαλύψαι τοὺς πταίσαντας.
 Ἀναλογίζου, ταῦτα ψυχή μου, καὶ τὰ ἔργα
 σου εὖθυνον.

Μαρτυρικὸν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς
 πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ
 Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν
 βοᾷ σοι· Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς
 οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ
 πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Φοβερὸν τὸ μυστήριον καὶ τὸ θαῦμα
 παράδοξον! πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν
 Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ
 τόκον πάλιν σώα καὶ Παρθένος διέμεινε;
 ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς, τὴν πίστιν στήριξον,
 τὰ ἔθνη πράϋνον, καὶ τὸν κόσμον
 εἰρήνευσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἑορτῆς Ἑῆχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς,
 ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ πάντας Σωτήρ,
 καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
 νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου,
 δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
 τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ ληξει, τοῦ κόρου
 σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ
 τοῦτο δοξάζομεν τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ
 Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 αἰτούμενοι, **καταπέμψαι πλουσίως τοῖς**
δούλοις σου. (Δίς).

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
 τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
 σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
 ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
 δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός
 σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου

ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ
 θάνατον ὤλεσεν.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν β', Ὠδὴ α', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος πλ. Δ' Θάλασσαν ἔπηξας.

Ἔθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτήρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως

ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί,
τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας, ὁ
ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας
ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς
διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Παναγία Τριάς ...

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Υἱῶ,
τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν
ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου
Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἐχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,
Θεογεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ
ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος
ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας
λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου
καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς
ποιμνης σου ἀεὶ.

Καταβασία.

«Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι
τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν διέσωσας
ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς
ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· Ἄσωμέν σοι
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν
πολέμοις κραταιῶ».

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Ἕμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

**Ποίημα Θεοφάνους. Ὡδὴ α' Ἦχος β' Ἐν
βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ.**

Ἕμνωδίαις μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν
πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν δωρεῶν ὡς
ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι,
φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος,
τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας
Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν
ἀγνότατον, ὅλος ἀγνὸς καὶ καθαρὸς
γεγένησαι, τῷ πανάγνω Λόγω δέ,
ρυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον,
σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον
παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωὴν, Πάτερ
τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς
μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ
λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν
σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου θεόφρον
παναοίδιμε.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος πλ. Δ' Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·

ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται,
μεσοῦσης τῆς νομικῆς ἐορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὄνπερ ἐκάλουν οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ
κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν
Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας,
τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Παναγία Τριάς ...

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ
οὐσίας, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς
ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Θεοτοκίον.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ
ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν,
οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἀφθορον
γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία.

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὕψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου,

ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα
μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου».

**Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος β'
Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.**

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη
Ὁσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε,
σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν
ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῶ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε,
τῶν ὀρατῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῶ δὲ νῶ
προσωμίλησας, Νοῖ ὑπερτάτῳ
παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων
ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα,
Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ
διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον
Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα,
Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ
ἔστερεώθη ἡ καρδία μου».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἤχος
 δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
 τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς
 τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός·
 Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
 ὄθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
 ἐκβοῶμεν· τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
 ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.

**Κάθισμα τοῦ Ὁσίου ἤχος πλ. δ' Τὴν
 Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν
 κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ
 πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων
 συμμετοχός· τὰ γὰρ παρόντα πάθη,**

νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς τριάδος
 ἐδείχθης, θεράπων μακάριε· ὄθεν καὶ
 νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰ πάθη καὶ
 λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι,
 θεοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
 ἁγίαν μνήμην σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... τῆς Ἑορτῆς Ἦχος
 πλ. α'. Θεοτοκον.**

**Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
 ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
 καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
 νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου,
 δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
 τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὄθεν εἰς
 αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου
 σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
 τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ
 ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
 δούλοις σου.**

**Κανὼν α', Ὠδὴ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς**

**«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
 Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
 ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
 Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».**

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῆ δυνάμει,

ὁδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας,
 πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει
 κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου,
 Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὄλων, καὶ τέλος ἔχων,
 καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος
 περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ,
 βοῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε
 δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ὡς Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν,
 ὡς δυνατὸς τὸ κράτος καθελῶν τοῦ
 θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς
 προερχόμενον.

Θεοτοκίον

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ
 ὑμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
 προαιωνιον Λόγον, Μητέρα ἀπειρόγαμε,
 πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις
 αἰτουμένη πανάχραντε.

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τοῦ Ὁσίου Ἦχος β'
 Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.**

Ὁμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ
 γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας,
 Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν
 ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν
 ἐκμιμούμενος.

Ἕμνουμένης, βασιλείας καὶ θείας
 ἐλλάμψεως, ἀξίως τετύχηκας, ὡς
 γεγονῶς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι,
 πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὠραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιοπῶν δαιμόνων
 συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν,
 ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν
 ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου
στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν
 διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου,
 Θεογεννητὸρ πανάμωμε, δῆμος τῶν
 Ὁσίων δέ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως θεία
χάριτι.

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
 ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ
 ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
 ἀνυμνοῦντάς σε».

Τῶν θείων ἑορτῶν, τὴν μεσότητα
 φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου,
 ἀρετῆς ἐξασκῆσαι, σπουδάσωμεν
 θεόφρονες.

Ὡς ὄντως ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις
 μεσότητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ

ὀρίζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον

Νοῦς ἀρχαγγελικὸς οὐκ ἰσχύει νοῆσαι
σου, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ
πανάχραντον τόκον, Σωτήρ μου
πολυέλεε.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ε', τοῦ Ὁσίου Ἰἠχος β'
Μεσίτης Θεοῦ.**

Δογμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν
ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν
αἰρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις
Σοφέ, τῆς Τριάδος τῆ πίστει,
περιφρουρῶν τὴν ποιμνὴν σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας
Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον,
πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ
τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ῥοαῖς ἀσκητά, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν
καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ
ἐξανατείλαντι Δεσπότη Χριστῷ, ἐκ
Παρθένου Ἀγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ς', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἰἠχος δ' Ὁ Εἰρμὸς**

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ
τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Μεσίτης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε
σήμερον, ἔνθεν τοῦ Θεοῦ μὲν Πάσχα,
Θειοτάτῳ φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν
δέ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος,
τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν
δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν
συμφυῖαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

Θεοτοκίον

Γενοῦ μου, προστασία καὶ τεῖχος
ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με
σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη
Θεογεννητορ, καὶ ταῖς **Θείαις,**
φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

Κανὼν α', Ὠδὴ ς', τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεστος βίος σου, σοὶ
τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν
τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόις
Θεόδωρε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς
πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ
Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ
κεχρημένος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἡ νεφέλη ἢ κούφη ὑπάρχεις, Ἄγνη, ἧς
ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ

παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας
ὀσίους εἰργάσατο.

Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς
ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἦχος β' Τὰ ἄνω
ζητῶν.**

**Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ σὺ ἐξήνθησας,
καρπούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας,
διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ
Θεόδωρε· ὄθεν καὶ μακαρίζη νῦν, ὡς τῶν
Ἄσωμάτων ἰσοστάσιος.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΙΣΤ' τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ
Ἁγιασμένου.**

Στίχοι..

Δῶρόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει
Ἐν Ἁγίοις Ἅγιος ἡγιασμένε.
Τῇ δέγε ἐνδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο
γαίης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις
πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου,
ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.**

**Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐδᾶ,
Αὐδιησοῦ, ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν
αὐτοῖς τριάκοντα ὀκτώ, πρεσβυτέρων
δέκα ἕξ, Διακόνων ἑννέα, μοναχῶν ἕξ,
καὶ παρθένων ἑπτὰ.**

**Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰσαάκιος, Συμεὼν καὶ
Δαχθισόης πυρὶ τελειοῦνται.**

Οἱ ἅγιοι Ἀββάδες, οἱ ἐν τῇ μονῇ τοῦ
ἀγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμυῶν ξίφει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παπηλῖνος ξίφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πέτρος, ὁ ἐν
Βλαχέρναις, βουνεύροις τυφθεῖς,
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος, πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τοῦ
νεωρίου λιμένος εἰς τὴν ἁγίαν Δύναμιν.

**Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στοιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Κάμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ
προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους
καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς
δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ
Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν
ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,
συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν
πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
 Σεραφεῖμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον,
 σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάρια ἤχος γ' Ὁ οὐρανὸν
 τοῖς ἄστροις.**

**Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
 δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς**

ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ,
εὖσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **(Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.)**

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἦχος δ΄
Ἀναστάσιμον.**

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας
κατάρης ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ
θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν
τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας, ἐν
δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα
ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστάς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος δ' Ἀναστάσιμον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας
κατάραις ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ
θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν
τυραννήσαντα, Διάβολον κατήργησας, ἐν
δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα
ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι· ὁ ἀναστάς
ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ.

Ἦχος δ' Κατανυκτικὸν.

Πλῦνόν με, τοῖς δάκρυσί μου Σωτήρ, ὅτι
ῥερούπωμαι ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις· διὸ καὶ
προσπίπτω σοι, ἐλεῆμον· Ἥμαρτον,
ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος δ' Μαρτυρικὸν.

Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, ἅγιοι
Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν
κόσμῳ κατελίπετε τερπνά, ὡς
ἀνύπαρκτα, τὴν πίστιν δέ, ὡς ἄγκυραν
ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν
πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς

πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως
πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος δ'.

Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ,
τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης, ἐν τῷ ἱερῷ
ἀνῆλθες, Ἰουδαίους παρρησίᾳ διδάσκων
τὰ Μωσέως, καὶ ἐν νόμῳ διὰ σοῦ
νομοθετηθέντα· ἐκπληττόμενοι δὲ
Χριστέ, τῆς σῆς σοφίας τὸ ἄφραστον
μυστήριον, τὴν κατὰ σοῦ σκευωρίαν ἐν
ἑαυτοῖς φθόνῳ ἐμελέτων. Πῶς οὗτος
οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
ἀγνοοῦντες σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

**Ἀπόστιχα τοῦ Πεντηκοσταρίου Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.**

**Τέλος ὦν καὶ ἀρχή, μεσότης τε ἐν μέσῳ,
τῆς ἑορτῆς ἐπέστης, τῷ ἱερῷ Χριστέ μου,
πηγάζων μοι τὴν ἄφεσιν.**

**Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.**

Ἦχος β'.

Ἦκουσεν ἡ Σιών τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ
θεῖον κράτος Λόγε, καὶ χαίρει σὺν τοῖς
τέκνοις, ὑμνοῦσά σε τὸν εὐσπλαγχνον.

**Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.**

Ἦχος β'.

Σέλας τὸ ἐκ Πατρὸς, ἐξέλαμψας ὁ Λόγος·
ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων χρόνων, ἐφάνης ὡς
βροτός μοι, πταισμάτων νέμων ἄφεσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ
ναῷ ἀνήλθες τοῦ ἱεροῦ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες
αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἶμι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν, οὐ
μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ
φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι**

πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου.

ΤΡΙΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 12:25;13:1-12.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βαρνάβας καὶ
Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ
πληρώσαντες τὴν διακονίαν,
συμπαλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν
ἐπικληθέντα Μᾶρκον. Ἦσαν δὲ τινες ἐν
Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν
Προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας
καὶ Συμεὼν ὁ ἐπικαλούμενος Νίγερ, καὶ
Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε
Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ
Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν
Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ
προσκέκλημαι αὐτούς. Τότε
νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ

ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἀπέλυσαν.
 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ
 Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν
 Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς
 τὴν Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ
 κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ
 Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν
 νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον
 ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα
 Βαρισοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ
 Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος
 προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον
 ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
 ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος -
 οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν
 ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ,
 ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος
 Ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ὦ
 πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης
 ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης
 δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων τὰς
 ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδοὺ
 χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλὸς μὴ
 βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.
 Παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς
 καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει
 χειραγωγούς. **Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ
 γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ
 τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.**

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄.

ίκαίος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσει.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.**Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἡ΄ 51 – 59.**

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν
ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις,
ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ
γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ
μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ,
ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω

ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστι· καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐάν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὕτω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρήγεν οὕτως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ

περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ,

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων

Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2023.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤΑ
ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη ἡ Βασιλεία του Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, **ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος β'.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

σταυρωθείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτω
θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, **συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,

**καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἰηχος πλ. δ'.

**Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
 ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι
 πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
 πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
 Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

Τοῦ Ναοῦ ...**Κοντάκιον. Ἰηχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
 Σταυρῷ.**

**Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
 τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς
 τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·
 Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
 ὄθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
 ἐκβοῶμεν· τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
 ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.**

Διάκονος.**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.****Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας**

τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
 ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

**Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου.**

ΤΡΙΤΗ Ε΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 12:25;13:1-12.

**Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βαρνάβας καὶ
Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλήμ
πληρώσαντες τὴν διακονίαν,
συμπαλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν
ἐπικληθέντα Μάρκον. Ἦσαν δέ τινες ἐν
Ἄντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν
Προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας
καὶ Συμεὼν ὁ ἐπικαλούμενος Νίγερ, καὶ
Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε
Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος καὶ
Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα**

τὸ Ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν
 Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ
 προσκέκλημαι αὐτούς. Τότε
 νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ
 ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἀπέλυσαν.
 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ
 Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν
 Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς
 τὴν Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι
 κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ
 Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν
 νῆσον ἄχρι Πάφου εὑρόν τινα μάγον
 ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα
 Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ
 Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος
 προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον
 ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
 ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος -
 οὔτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν
 ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ,
 ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος
 Ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ὦ
 πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης
 ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης
 δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων τὰς
 ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδοὺ
 χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλὸς μὴ
 βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.
 Παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς

καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει
χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ
γεγονὸς ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένης ἐπὶ
τῆ διδαχῆ τοῦ Κυρίου.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος β΄.

ἰκαίος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσει.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῆ Τρίτῃ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἡ΄ 51 – 59.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν
ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις,
ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ
γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ

μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ,
 ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
 ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω
 ἑμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· ἔστιν ὁ
 πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε
 ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστι· καὶ οὐκ ἐγνώκατε
 αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἶπω
 ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν
 ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον
 αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν
 ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
 ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ
 Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη
 οὕτω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας; εἶπεν
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν,
 πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. ἦραν
 οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν·
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
 ἱεροῦ διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρήγεν
 οὕτως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἁοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων

ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόνησθε, ἡ
 ὄπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,

καθάρισης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου

τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἄγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοσίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.

Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

ἢ

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
 πρόσχωμεν.

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
 Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
 τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τον ἐκ
 τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν

ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.

- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἀμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, τοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶνον,
ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,

τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
 τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοῦς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον

ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,

εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῆ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
 τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
 αὐτοῦ
 Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου,
 ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμεων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἰδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ἁγίου**
τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.